

Σημ (α - ε) ιολογία

[Ορθοδοξία](#) / [Κοινωνικά θέματα](#) / [Πολιτισμός](#)

[Μαρία Λουπίδου](#)

Είναι αλήθεια πως τα εννοιολογικά σημεία και τα σύμβολα θρέφουν τις πολιτισμικές ρίζες και παραμένει ζωντανή η βιωματική γνώση της ταυτότητας. Η επιστήμη της σημειολογίας εξηγεί πως η ενασχόληση με όσα φέρουν φορτίο που έχει αξία και βάρος στην συνείδηση και την αντίληψη, μπορεί να οδηγήσει σε αλλαγές στην συμπεριφορά.

Στον καιρό της covid - 19 πανδημίας, δεν μας ενδιαφέρει το πως να αξιοποιήσουμε αυτή την γνώση προς όφελος της διαφήμισης αλλά πως μπορεί αυτή να λειτουργήσει μέσα στο σπίτι και στο -εξ' αποστάσεως τις περισσότερες φορές - κοινωνικό περιβάλλον, προς όφελος της προόδου και της εσωτερικής καλλιέργειας.

Photo by Ruben Ramirez on Unsplash

Όλο και περισσότεροι συνάνθρωποί μας αναγκάζονται να δώσουν μάχη απέναντι στο στρές, τον φόβο, το άγχος και την κοινωνική απομόνωση. Η κόπωση που αναγνωρίζουν όλοι οι επιστήμονες ως χαρακτηριστικό αποτέλεσμα της διαρκούς ενημέρωσης για δυσοίωνα γεγονότα και η συνεχής λήψη μέτρων, προκαλεί ψυχολογικές αλλαγές πολύ έντονες και δυσάρεστες. Μέσα στον χώρο της οικογένειας αυτές οι αλλαγές μπορούν να λειτουργούν συσσωρευτικά. Το εργασιακό άγχος και η ευθύνη, η οικονομική κατάσταση, οι αλλαγές και οι πιέσεις που νιώθουν τα παιδιά στο σχολείο καθώς και η γενικότερη αρνητική επίδραση από τις συζητήσεις και τις αντιπαραθέσεις για θέματα που αφορούν την καθημερινότητα, κάνουν συχνά αυτή την περίοδο δυσβάσταχτο φορτίο στην ψυχή των ανθρώπων.

Το παρόν δείχνει να κυλά μέσα από τα χέρια μας χωρίς να μπορούμε να το αξιοποιήσουμε όπως θα θέλαμε και μπορούμε. Χρειαζόμαστε μια «σημαία» για σηκώσουμε τα μάτια μας σε αυτή και να μπορέσουμε με συγκέντρωση, στρατηγική, δημιουργικότητα και ελπίδα να λειτουργήσουμε.

Μπορούμε λοιπόν να στραφούμε ξανά στα σύμβολα που είναι πλούσια σε νοήματα και έχουν πραγματική δύναμη να ασκήσουν επίδραση στην ανθρώπινη ψυχή. Η σημαία, με την κυριολεκτική σημασία της λέξης, είναι ένα από αυτά τα σύμβολα. Δεν είναι τόσο έντονη η έλλειψη της συναγμένης παρακολούθησης της παρέλασης

(αφού η πανδημία την απαγορεύει) αν μπορέσουμε όταν ορθώσουμε την σημαία στο μπαλκόνι του σπιτιού μας να σταθούμε στοχαστικά απέναντί της αντλώντας έμπνευση. Στόχος είναι να μεταδοθεί αυτό το βίωμα και σε όσους ζουν μαζί και κοντά μας, στην αυθεντική και ειλικρινή μορφή του. Και η λειτουργία αυτή να έχει διάρκεια μέσα στον χρόνο. Η ιστορία μπορεί να γίνει πραγματικότητα μέσα από την αφήγηση και την τριβή μαζί της. Η δουλειά που απαιτείται γι' αυτό είναι συγκεκριμένη αλλά όχι πολύ κοπιαστική. Η θέαση του συμβόλου, η αναδρομή σε ιστορίες και αφηγήσεις, η ανάγνωση αντίστοιχων κειμένων, το βίωμα της σημασίας της κάθε εορτής, θέλουν συνείδηση των πράξεων και συγκέντρωση στον στόχο. Αυτό δεν είναι κάτι αδύνατο αφού πρόκειται κυρίως για ανάκληση και αναθέρμανση ιδεών που έχουν εμφυτευθεί στους παλαιότερους και μπορούν εύκολα να φωλιάσουν στην ψυχή των νεότερων. Είναι ο ορισμός του τρόπου με το οποίο λειτουργεί η σημειολογία.

Βγαίνοντας από το Μουσείο Μακεδονικού Αγώνα, ο μικρός ρώτησε κοιτώντας τους περαστικούς: «Μαμά γιατί δεν λέμε και σε αυτούς τους ανθρώπους ότι σήμερα είναι η γιορτή του Παύλου Μελά και ότι η Μακεδονία είναι ο τόπος που έχυσε το αίμα του για να είμαστε ελεύθεροι;» «Γιατί να τους το πούμε;» «Γιατί δεν το ξέρουν!» Ο τρόπος με τον οποίο κινούνταν βιαστικοί και σκεπτικοί οι άνθρωποι έξω από την πόρτα του Μουσείου δεν έδειχνε κάποια χαρά ή αισιοδοξία. Αυτός όμως είχε ζήσει κάτι άλλο, διαφορετικό, εκεί μέσα, και θα ήθελε να μπορούσε να το μεταδώσει.

Η πραγματική αλλαγή γίνεται με μικρά βήματα κάθε φορά. Συνειδητά όμως και με ελπίδα. Ψηλά οι σημαίες, ψηλά οι καρδιές.

<https://bit.ly/3mDDITD>